

Dijous, 7 d'abril del 2005. Edició N. 2399

© Grup Serra.

- INDEX**
- ◆ Primera Plana
 - ◆ Local
 - ◆ Espanya
 - ◆ Món
 - ◆ Opinió
 - ◆ Esports
 - ◆ Cultura i Societat
 - ◆ Útil i Divers

Cartes al director

Indignació cultural

Senyora Dolça Mulet:

Com he pogut comprovar, i poc m'ha sorprès, vostè no ha rectificat la seva decisió de prescindir de Catalina Sureda com a directora gerent de la Casa Museu Llorenç Villalonga. Així li ho vàrem demanar en una carta anterior. Tothom mereix una segona oportunitat i, a vegades, prenem decisions en un primer impuls, més amb el fetge que amb el cervell. A mi m'ha passat més d'una vegada en la meua vida i he hagut de rectificar després, i la veritat és que d'aquestes rectificacions n'he après molt i fins i tot a hores d'ara n'estic modestament orgullós. No ha estat ara el seu cas. Em perdonarà, però vostè acaba de demostrar que el càrrec polític que té en aquests moments no és el que li pertoca. No n'és digna. Jo tampoc no ho seria, però hi ha una important diferència: jo ho sé i vostè no se n'ha adonat, i a més en fa cruel ostentació. Vaig tenir la sort de ser regidor quan, tant Salvador Cànoves com Miquel Nadal, anterior i actual batle socialistes de Binissalem respectivament, varen lluitar d'allò més per aconseguir la declaració de Bé d'Interès Cultural de Can Sabater. Després Damià Pons, «molt digne» conseller de Cultura del primer Pacte de Progrés al Consell de Mallorca, li va donar l'empenta definitiva, creant el que avui és la Casa Museu, dotant-la d'infraestructura, pressupost i, sobretot, creant una plaça que la fins ara directora gerent ha ocupat amb una gran professionalitat, independència -ho repetesc, «independència»- i qualitat excepcional pel que fa a la programació de l'indret. D'això en puc donar fe. He estat un assistent assidu als actes programats. Crec que puc parlar en nom de més binissalemers que el que vostè mateixa es pensa. No, no és cosa de quatre radicals, aquests de la cultura, que estam a més en contra de les autopistes i de les urbanitzacions. Aviat ho sabrà quants som, els binissalemers que a hores d'ara estam indignats amb la seva decisió. Som una minoria «majoritària», cregui'm. I ens dol molt tot això que vostè ha fet en perjudici del nostre poble. Per no escoltar, no ha sabut ni escoltar els nostres representants municipals. Vostè potser tengui la força, però la raó, aquesta que s'expressa políticament en majúscules i a llarg termini, la història no la hi donarà, encara que sí que serà prou recordat el seu acte «indigne» dins la memòria col·lectiva del meu poble, que vostè, pel que veig, estima poc o gens.

Antoni Gomila Borràs. Binissalem.

[Versió per imprimir ▶](#)

Adreça: www.diaridebalears.com/opinio.shtml?2399+6+138766

Diari de Balears Tel. +34 971 78 8300
e-mail: master@diaridebalears.com

◆ **Editorial** Exemple de cohesió eclesial

◆ **Bartomeu Picornell** Insularisme

Ben Vickers
Berlusconi contempla la derrota

Ferran Aguiló
Cultura i esforç

Jaume Pomar
L'anonimat a Barnes de Londres

Joan Riera Jacint Verdager

Josep Melià Ques
Malabarismes amb l'autogovern

Llorenç Capellà
Casaldàliga i el Papa

Maties Salom Cent cinquanta euros

Àlex Volney Maja Thurup

◆ **Guillem Frontera**
Les paraules i els brams

◆ **Cartes al director**
L'assignatura de religió

◆ **Vinyeta** L'encreua

